

φάλαιο «Φυλακή» γιά νά τελιώσει μέ τάθανάτα τοῦτα λόγια: «Εἶναι ἡ ζωὴ σας τὰ κομιτάτα, γιατί ἡ Μακεδονία εἶναι χώρα Ἑλληνική. Ἄν, ἐπειδὴ εἶναι πλούσια, τῇ λυμπήξεσθε καὶ βαλθήκατε νά τὴν πάρετε, δικὸς σας λογαριασμός, ἀλλὰ ἐμᾶς θὰ μᾶς βρίσκετε μπροστά σας πάντα».

Βλέπετε παίρνω τὰ ἐπιχειρήματά μου ἀπὸ τὸ ἴδιο βιβλίο του, ἀπὸ τὸ ἴδιο κεφάλαιο πού τὰ παίρνει κι ὁ Καῖσαρ καὶ σᾶς παρουσιάζω ἔτσι τὸν Ἰῶα Ἰανὸ διπρόσωπο πού μέ τὰ μισό του μοῦτρο νά χαμογελάει στὸ Βρούτο καὶ μέ τὸ ἄλλο μισό του νὰν τοῦ ἀγριεύει! Κι ἔμωσ ὁ Ἰῶας καὶ σ' αὐτό του τὸ βιβλίο καὶ σᾶλλα του, καὶ σὲ ἔλ' ἀκόμα τὰ πολιτικά του ἄρθρα πού φανήκανε στὸ «Νουμά», ἓνα πρόσωπο δείχνει, μιὰ ἀρχὴ ὑποστηρίζει, ἓνα σύστημα πολιτικὸ καταστρώνει: πῶς πρέπει «νὰ κουνή-θοῦμε ἐθνικά», ἀκόμα καὶ πῶς πρέπει «νὰ ἐκμεταλλευτοῦμε τὸ φόβο πού δίνουνε στὸν Τούρκο οἱ Βούργαροι καὶ νὰ κάνουμε συμμαχία μέ τοὺς Βουργάρους» —, μὰ δὲ βλέπω νὰ λέει πουθενὰ πῶς πρέπει νὰ θυσιάσουμε στὸ βωμὸ μιᾶς τέτιας συμμαχίας χιλιάδες ἄμετρες Ἑλληνικὸ πληθυσμό.

Μὰ τὸ κάτου κάτου τί σημαίνει ἂν ὁ Ἰῶας διαφωνεῖ μέ τὸ Βρούτο; Ὁ Ἰῶας βλέπει σὰν ποιητῆς τὰ πράγματα μερικὲς φορὲς μέσα στὰ βιβλία του κι ὁ Βρούτος τὰ βλέπει σὰν πολιτικός. Ὁ Ἰῶας τᾶγραφε τὰ βιβλία του γιά νὰ κεντρίσει τὴ Φυλὴ καὶ σ' ἓναν τέτιο σκοπὸ χωράει μπόλικη ποίηση. Στὰ πολιτικά του ἔμωσ ἄρθρα ὁ Ἰῶας τὸν ποιητικὸ φανὸ τὸν ἀφίνει καταμέρος καὶ μόνο τὸ πολιτικὸ μέτρο μεταχειρίζεται, μετρώντας τὰ γεγονότα καὶ τίς βλέψεις του. Καὶ ποιά ἐπιχειρήματα τοῦ Ἰῶα μπορεῖ ὁ «Καῖσαρ» νὰ μᾶς παρουσιάσει σήμερα γιά νὰ μᾶς πείσει πῶς ὁ Ἰῶας ἀκολουθώντας τὰ γεγονότα, ὅπως ξετυλιχτήκανε σήμερα, καὶ κρίνοντάς τα, δὲ θάφτανε στὸ συμπέρασμα ποῦφτασε ὁ Βρούτος;

Τί ἀναθεμάτιζε ὁ Βρούτος; Τὸ πῶς κλείσαμε συμμαχία δίχως νὰ συναγρικηθοῦμε πρῶτα μέ τοὺς συμμάχους μας, πού δὲν εἶναι καὶ δὲ δειχτήκανε καὶ τόσο καλόπιστοι, γιά τὴ μοιρασιά. Σ' αὐτὸ συμφωνῶ καὶ γώ, συμφωνεῖ κι ὁ Αὐδὸς Ποδαδρός στὴν «Πολιτικὴ Ἐπιθεώρηση» τοῦ περασμένου «Νουμά» (Ἀπ' ἀφορμὴ τὸ Ἀνάθεμα» Σελ. 33), θὰ συμφωνεῖ, ἐλπίζω, κι ὁ «Καῖσαρ», ὅπως συμφωνοῦνε δὴ σήμερα ἔλ' οἱ Ρωμιοί, καὶ θάτανε ἀστείον νὰ διαφωνεῖ μόνο ὁ Ἰῶας «ὁ μόνος πού μπορεῖ νὰν τοῦ χαλάσει τὸ Ἀνάθεμα». Ὁ Αὐδὸς Ποδαδρός μάλιστα, κατὰ τὴ γνώμη μου, τὸ βάζει τὸ ζήτημα περίφημα καὶ δικαιώτατα στὴ θέση του: «Τὸ ἀρχικὸ καὶ σοδαρώτατο λάθος, λέει, εἴταν ἡ ἔλλειψη συμφωνίας μέ τοὺς συμμάχους στὴ μοιρασιά. **Ἐξόν, ἂν βρέθηκε**

ἡ Κυβέρνηση σὲ τέτια περίσταση, πού δὲν μποροῦσε νὰ κάνει ἄλλιως, ΚΑΙ ΤΟΤΕ ΔΕΝ ἸΠΑΡΧΕΙ ΛΑΘΟΣ» — κ' ἔτσι δὲ χωρεῖ κι Ἀνάθεμα. Ὡστε ὅχι ὁ Ἰῶας, μὰ ὁ Αὐδὸς Ποδαδρός, μ' αὐτόνε τὸ συλλογισμό του, τοῦ τὸ χαλνᾷ τὸ Ἀνάθεμα τοῦ Βρούτου. Ὁ Ἰῶας εἶναι περσότερο σύμφωνος μέ τὸ Βρούτο, παρὰ μέ τὸν Καῖσαρ. Τοῦ κάκου λοιπὸν τὸν φαντάστηκε σύμμαχό του ὁ δεῦτερος.

Ἀποδίνοντας τὰ τοῦ Καῖσαρος τῷ Καίσαρι δὲν μπορῶ νὰ μὴν τοῦ σφιξῶ τὸ χέρι πού συμβουλευτήκε ἓνα τέτιο τίμιο κ' ἐθνικὸ βιβλίο γιά νὰντικρούσει τὸ Βρούτο — τὸ ἴδιο βιβλίο πού τὸ συμβουλευτήκα καὶ γώ γιά τὸν ἴδιο σκοπὸ κ' ἔφτασα δυστυχῶς στὸ ἀντίθετο, νὰ βρῶ ὅηλ. τὸν Ἰῶα ἀντὶ νὰ χαλνᾷ νὰ ὑποστηρίξει, ἀλοίμονο, τοῦ Βρούτου τὸ Ἀνάθεμα.

ΓΡΑΚΧΟΣ ΓΡΑΙΚΟΣ

ΡΑΧΗΛ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΚΛΑΙΕΙ.....

Ζήτω ὁ πόλεμος!!! Θὰ πάρουμε τόπους! Θὰ μεγαλώσῃ τὸ Ἔθνος μας! Θὰ δοξαθοῦν οἱ ἀρχηγοί μας! Θὰ σκοτώσουμε Τούρκους!!

— Ὅλα αὐτὰ ἐγινάν καὶ μάλιστα καλλίτερα παρὰ ὅσο τὸ περιμέναμε.

— Ἡ παληκαριά μας φάνηκε μεγάλῃ, ἡ περηφάνεια μας θαυμαστή! Ὅλα καλὰ!...

— Ἐπήραμε ἴσως τόπους! Ἐμεγάλωσε ἴσως τὸ Ἔθνος μας! Ἐδοξάσθηκαν οἱ ἀρχηγοί μας, ὁ Πρωθυπουργός μας ἐγινε παγκόσμιος, ἔφαγε κ' ἤπιε στὸ Λονδίνο μαζὶ μέ τὰ μεγαλείτερα κεφάλια τῆς Εὐρώπης, ἐχαριεντίσθη, ἐχαριτολόγησε. Γιά Του, ὅπως λέγουν οἱ Κρητικοί. Τὰ κατάφερε τόσο περίφημα, πού θὰ μᾶς δώσουν ἔτι γυρεύουμε!!

— Ὅλα αὐτὰ εἶναι θαυμάσια! Ἀλλὰ τὰ παιδιά μας, τὰ τιμημένα μας παιδιά, ὅσα ἐσκοτώθηκαν καὶ ὅσα θὰ σκοτωθοῦν, γιατί δὲν ἐτελείωσε ἀκόμη ὁ πόλεμος, τὰ παιδιά μας τὰ χαμένα ποιὸς θὰ μᾶς τὰ δώσῃ πίσω;

Τὰ παιδιά μας πού κάθε μέρα σκοτώνονται ἢ πληγώνονται καὶ πεθαίνουν μέσα στὰ νοσοκομεία, πού τίποτα δὲν μποροῦν νὰ τοὺς κάμουν ὅλα τὰ βότανα, ὅσα οἱ καλὲς, οἱ γλυκαίές, οἱ εὐλογημένες βασιλοπούλες μας, μέ τὰ χεράκια τους τὰ μοσκομυρίσματα, πού τοὺς βάζουν ἀπάνω στὶς πληγές τους, γιατί οἱ λαθωματοῖς εἶναι φαρμακωμένες ἀπὸ τὸ βόλι τοῦ ἐχθροῦ!!

Θὰ μᾶς δώσουν χώρες καὶ χωριά, καὶ κάμπους καὶ ρουμάνια, μὰ τὰ χαμένα μας παιδιά, τ' ἄξια μας παληκάκια κανεῖς δὲ μᾶς τὰ δίνει πιά!!

Παρίσι

ΡΑΧΗΛ